



**Ο ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ
ΕΝ ΕΠΙΣΤΟΠΟΙΣ,
ΒΑΡΙΝΟΣ ΦΑΒΩΡΙΝΟΣ
ΚΑΜΗΡΣ Ο ΝΟΤΚΕΡΙΑΣ, ΕΙΚΟΤΩΣΤΕ, ΚΑΙ ΩΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΧΑΡΙΖΟΜΕΝΟΣ.
ΔΕΟΝΤΙ ΤΩ ΔΕΚΑΤΩ ΑΚΡΩ ΑΡΧΙΕΡΕΙ,**

Τὰ μέγα τοῦτο Λεξικόν τε, ἐ μομορχὸν πόμημα τῆς ἐλλωικῆς ἀπάσης φωνῆς, ἐκ πολλῶν
καὶ διαφόρων βιβλίων, κατὰ δοιχεῖον συνελέξατο.

ΤΟ Α. ΜΕΣΕΑΥΓΟΥ.

Α*ΛΦΑ τὸ οὐρανόν, πάρα τὸ ἄλλο, τὸ διεισθέντον. παράτοι γὰρ τοῖς ἄλλοις σούχηναν, θρέπιν. ἡ λόγος τα κατὰ αἰτίας πολιτισμέας.

Αλφα τὸ μαστον, ποτὲ μὲν δηλοῖ θέρπου φίλεμνον, ὡς ἐν τῷ ἀκαπνῷ. ποτὲ δὲ τὸ πολὺ, ὡς ἐν τῷ αὐχετοῦ πέλαγος. τὸ μέγα παύει τὸ πολὺ κεχύνεις, ποτὲ δὲ τὸ θυμόν, ὡς ἐν τῷ ἀκολυθοῖς, οἱ ὄμοιοι φύσεις. καὶ αὐτὸν ποιεῖται, πήγε αὖτις ἵκει, τῷ ἀκοπτῇ, η περάκων. καὶ τότε ποιητικον. καὶ ακοπτή, αἴθενον. εὑρίσκεται δὲ τὸ κακόν, ὡς αἴφυτη ποιητικῶν, οἱ κακοφυῖς. ἄλλοτε δὲ τὸ ἰσχυρόν, οἱ αἴτιοι λαχταροῖς, οἱ ισοτάλαστος. ποτὲ δὲ τὸ ὅλιγον, ὡς μαδῆς ποιητικῶν, οἱ ὅλιγοι μαζῆς. εὑρίσκεται δὲ πλευράς της Αἴτης, ρυμένη σημαντινόν. ὡς ἐν τοῖς σάκχοις, αἴταχνοι, αἴταριν, αἴταρέντοι, οἱ λαγεῖται εἴτι τῆς αἰκεντής καὶ αἰμέσον κινήσεως. εἰσαγόντες τούτοις, καὶ κεκρατησάντας τούτην, σκαρίσουν δέ, τὸ δέρυμα τοῦ κινεῖται, καὶ ὄρχηστικῶν. καὶ λόπον μέσον τοῦ φροτέρα, αἴταρος οὐχ θεος. λόπον δέ τοι τοῦ σκαρίτης. εὑρίσκεται δὲ καὶ ἄρθροισιν, δασιώματον, ὡς ἐν τῷ ἀπτε.

Α¹, α², τὸ θηρόπικα; Φιλικόν μετὰ καὶ οὖσαί μνησιν, ἐκπλήξει καὶ παρακελεύονται θηλοῖς. (* βέλτιον εἶπεν, ὅτι ἐφεγκάκιν ἐστιν θηρόπικα) οἱ πατέρες Αἰεισφρέων, Α¹, 2, της Δάδα μητρούς φρόσθερες. ἀπέραντον εἰκόνων, αλλὰ καπά διάφεροιν, αἱροτερα αἰγαγωνέστεροι. Εἰ γὰρ μέρος δόξην ἔνι, καὶ κατὰ σωματινούς αἰειγωνοτέτο, οὐ κατέπιεν εἰχε τοῖς δύο τοιούτοις. Δηλοῖ καὶ πεπιμπούν, ὡς παρὰ τῷ εὐτελές Αἰεισφρέων; Α¹ μη λέγει ὡς πάντες. * τούτοις εἰς αἰλούς φιλέταις, καὶ πεπειστάται.

* (Α¹ οὐδὲν οὐδὲν)

(Α', δασικόμηνον, ἄρθρον εἰς φροντικόν; Στρυκόν, Δωεῖσταν ίδιον. α Κύπεις, α μέσον. αὐτὶ τὸν ή Κύπεις, ή μέσον.) Δασικόμηνον δι', (* τὸ σχένομήνον) ἄρθρον γίγεται φροντικόν πληθυντικόν, οὗτος θεώπερ, σηματεῖς Βαρινό.

τον τὸ ἄπειρον, οὐ τὸ ἀτίκα, ὡς παρ' Ἰπποκράτει,
εἴτειν καὶ τὸ ὄστρα, παρὰ Δημοκρίτῳ, τὸ ἴδιο.
παρ' Οὐρφεῳ, τὰ ἑαυτόν. Αἱ φρός, Δώματ' ἔ-
καστας. επεικταῖς καὶ αὐτὶ τὸ ὄν, ὡς παρ' Εὐε-
πίδῃ ἐν Μιδείᾳ, Πράξεως ἀ μέλλω, καὶ τυ-
χήσος ἀ βελοματεῖ, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, Αἰτίης
ῶν τοῦτον, * φρός μεν τὸ τέ Εὔεπον. ὥρτεον,
ὡς τὸ ἀ εἶπε φρός το βελοματεῖ, τὸ δὲ τυχόσα
ἔξαθεν σωπασθεῖ, ὥσε λεγενη. τυχόσα εκεί-
νων, ἀ βελοματεῖ. κατιστήσει ἄλλοις γέρεα-
πται. τυχήσος ὅν βελοματεῖ. φρός δὲ τὸ τέ
Σοφοκλεῖ. λεγομένῳ, ὡς καὶ τὸ τοιετον μέσον φρός
ἐπεισ. Ισέσι γαρ ὅτι τὸ τυχόσιον σωπασθεῖσι,
καὶ αἰτιατικὴ σωπασθεῖσι. ὡς παρὰ τῆς αὐτῆς
Σοφοκλεῖ ἐν τῷ εἰς Οἰδίπου τυράννῳ. τὸ τύ-
χοντι αὐτοῖς ἀπαντεῖσμανδεῖσι.

Αἱ, φιλέρμησιν καὶ πειραώμασιν κλητικὸν Ἐπίρρυ-
μα δύν, κατὰ καὶ τὸ ὄχημα φρός τῇ κλήσιν, ὡς
πολλαχές φαίνεται. κατικαπλεῖσι ἐμφρόσι ἔχει,

επι Χετλιασμού ή θαυμάτι, κατὰ τὰς παλαιάς,
η̄ καὶ ἄλλως, θέτιν λόγῳ οἰκτο οἵμοιφ. * παρ
•Εὐσαδίφος κατατέλλει τοῖς Θεοῖς. . . αἰδέ-
πως. κατὰ τὰς παλαιάς, η̄ καὶ ἄλλως οἰκ-
τῷ. •
Α'λως. **Α'**, Φιλέμηνος μετὸν καὶ πειρασθέμαν, δη-
λοῖ τὸ ἐν ιστῷ θηρόρρυμα, τῷ γαὶ καὶ εἴδε, η̄
εἴδε, ως ἐξιτι ἐκ τῷ παλαιῶν δῆλον. Κελλί-
μαχος, **Α'** παῖς σωτήγενες. καὶ τὸ ὁ, τὸ
κλητικόν, ως παρὸ Ομηροῦ, **Α'** δηλοῖ, τί κα-
ζόν; σημανεῖ δὲ καὶ τὸ πελὺ καὶ μέγα, ως παρ
Αρχιδόγω, **Α'**, ἐξ δ' ἀγετε πυρις. καὶ ἔτι
χετλιαστικόν, αὐτὶ τὴν φεύ, ως παρὸ Πλατω-
νι. καὶ τὸ γινόμενον, ως ἐν τοῖς Εὔκλετος χειρομο-
λόγῳ ποιημένοις. Δασιωμένον δέ, ως Αγα-
θίας ἐν τῷ εἰς Εὐσαδίθιον τοις τετραθέρζιμηκ-
τι, θαυμαστικὸν γίνεται. οὖν, **Α'** μέγα το-
μηνις κυρος αἰπελάσσατο. ὅπερ ἐν ἄλλοις γέ-
γραπται, ἀ μέγα τολμεῖς ἐσβεσσιν ἀγλαῖσιν,
* εἰς δέ, καὶ τοὺς θηρόρρυμα, Θεόκετας. ο
δὲ πόδες ἀγον ἔχωρε. αὐτὶ τὰ δύοι. καὶ ἂ-
ποκές, ψιτὶ τὰ κατὰ πάλος, παρὰ τῷ εὗται
Ποιητῇ.

Α', μετο μηκρόν, έπειτα εἰς ί, ποιητικώς.
Άδειοτε δέ το βρεχύ. είσι, κελάνι, καρφί.

Α', ι, υ, διατί τελοῦ ὅπερι τοῦ διαχόνει, τὸ
μὲν αἱ εἰς ἡ βέπτηται, τὸ δὲ οὐ καὶ υ, εἰς βέ-
πτυσται; εἰπεῖν τὸ α. ἔχει αὐτοῖσον τὸ οὐ,
τὸν χαρέντα εἰσάπτει αἱ αὐτοῦ τὸ οὐ δὲ καὶ υ τοῦ
ἔχοντες, εἰς βέπτουσται.

* Α' α., χειριασικόν. θηρωντικά, ή σύστημα ὑδάτος.
 * Α' λλως. α. α. χειριασικόν. θηρωντικά, γη
 αξ, σύστημα ὑδάτος.
 * Α' α' α', γελασικόν. Εὐεπίδης, βαβών, χε-

ρευστοί παρακληθεὶς ο βακχιος, α α α . την
δὲ παρ ἄλλοις φιλέται, καὶ περιπάται . ω-
στερ καὶ το εφεκτικὸν το Αἰγαοφ. ἀ ἀ τὰ δι-
δα . καὶ το θητημπτικὸν, ως αὐτο .
Α αβεκτοι, καὶ αἴβυστοι, αβλαβης, η μέλανες .
Αγγες, αὐθραυσον, ιχυρὸν παν . αγω γαρ, το
κλω . αγης, καὶ μετα τη σερπικη, η θητατι-
κη ἄλφα, ααγης . το ψέντερον, ααγης . η το
αὐθραυσον κατα σέρπισι, η το πολύθραυσεο ,
κατα . θητικσι.

Αἴαδα, σύντα. Λάχωνες.
Αἴσθητο, ὄχλοι, λυπτέοις, αἰδίκειν, ψηφοῖς,
αἴτιοι.

Αὐτούς, ἐπύπνου·
Αὐτοῖς, οὐδὲ τῷ κόσμῳ·
Αὐτοῖς, αὐτοῖς.
* Αἴκινος, εἰπεῖν θερμόν. καὶ αἰτίωνται τοῦ φυ-
σικοῦ. Αἴτιος. οἱ μὲν φυσικοὶ κατὰ τὸν σέρα τὴν
αἴθριον; , ἀλλὰ διὰ σαρὴ τὸ σέματος . οὐ δέ

αἰάλων, αἴροντος ἔκπτεν, μίο θερμόν.
Αἴσθιον, παναίδιον.
Αἴσικπνον, ἄρθρον, αἴσιαβέσ.

Α'^{τον}, **ἀ**'^{τρευσ}**ν**, **ὑγίεις**.
Α'^{λιον}, **ἀ**'^{πεκτον}. **ἀ**'<sup>λιον γάρ τομάταλον, **ἀ**'^{πρατέ}**ς**.
* **Α**'^{διμη}, **θεος**, **ἰερόπλευρον**.</sup>

Ανερα, πολλαχη χάσις.
Ανίκη, χείσιμος.
Ανές, ο πελεθησίμων.

Αὐτοῖς, ἐπειδὴς εἰώντων παρὰ Αἴλκυμον, ἡ Αἴλκυμον
σφέντη.

χρήσιμος, απλακτός. Τα μέρη, γενικά φυλούς, δεν υπέρτασ-
στο τα ιδία πτώ, το βλαστώ, όχι μετά τη σερπ-
τική αλφή κατ' έλλειψήν της, αρπάγη, οι β-
δίς διώνυσταις βλάψεις. Η γ' κατά σερπού εκ-
ληπτεῖ το αί. Στάχια κατ' θάνατον, ή γ' ο με-